

РЕШЕНИЕ

№ 6274

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5858** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 268, ал. 1, във връзка с чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „СИМЕ ПРОПЪТИС“ ООД, ЕИК [ЕГН], депозирана чрез синдик Т. Н. Н., с адрес на синдика: [населено място], [улица] срещу Решение № ПИ-192/23.05.2023 г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 70-00-465/09.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Т. Н., в качеството му на синдик на „СИМЕ ПРОПЪТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] /в несъстоятелност/ срещу Разпореджане № С230022-137-0003910/02.05.2023 г., издадено от Л. П. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., като неоснователна.

Жалбоподателят моли да се отмени обжалваното решение. Излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на административният акт. Твърди, че процесните публични вземания, които е отказано да бъдат погасени по давност, действително били предявени и приети в производството по несъстоятелност на „СИМЕ ПРОПЪТИС“ ООД по т. д. № 1069 по описа на Окръжен съд София за 2016 г., но същите са предявени преди 31 декември 2020 г., а разпоредбата на чл. 171, ал. 2, т. 2 от ДОПК, влизала в сила от 1 януари 2021 г. /ЗИДДОПК обнародван в ДВ бр. 105/11.12.2020 г./. Същата действала заанапред /ex nunc/, считано от деня на влизане на закона в сила - 01.01.2021 г. и поради това, както и факта, че процесните публични вземания са обявени по партидата на дружеството в Търговския регистър под № 2010052711131, № 20120426095834 и № 20170629141240, а именно преди 01.01.2021

г., то счита, че Решение ПИ-192 от 23.05.2023 г., издадено от директора на ТД на НАП С. е неправилно и необосновано. Сочи, че отнесен към настоящия казус, приложимият материален закон в посочената норма предполага, че на основание изтеклата абсолютна 10-годишна давност по смисъла на по чл. 171, ал. 2 ДОПК са се погасили всички публични вземания, предявени в производството по несъстоятелност на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД, по отношение на които този срок е изтекъл до 01.01.2021 г. С оглед на изложеното моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалвания акт, като незаконосъобразен. Не претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Директора на ТД на НАП С., редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. Ч., оспорва жалбата като изразява становище за нейната неоснователност. Подробни доводи са развити в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Трето отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 А ПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, че в ТД на НАП С. е образувано срещу „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело /ИД/ под № 22150027051/2015 г. „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] е в открито производството по несъстоятелност с Решение № 816/29.12.2008 г., постановено по т.д. № 1069/2008 г. по описа на Окръжен съд София. Органите по принудителното изпълнение са установили, че към настоящия момент производството е на етап осребряване на активите на дружеството и разпределение на събраните суми.

С молба с вх. №260223/18.02.2023 г., от страна на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД е направено искане за прекратяване на производството по несъстоятелност на основание чл. 740, ал. 2 от ТЗ, към което са приложени договори за уреждане на плащанията с всички кредитори с приети вземания.

Предявените от НАП публични вземания, включени в одобрените от съда списъци на приети вземания на кредиторите в производството по несъстоятелност на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД след изпълнение на изготвените от синдика сметки за разпределение на суми и плащания от трети лица са погасени съобразно размерите посочени в списъците. С писма изх. № 95-00-73/10#18/13.12.2017 г., № 95-00-73/10#23/28.02.2018 г., № 95-00-73/10#28/16.05.2019 г. и № 95-00-73/10/29.03.2022 г., ТД на НАП С. е уведомена за извършени разпределения на суми по реда на чл. 722, ал. 1, т. 7 и т. 9 от ТЗ на постъпили суми по банкова сметка на ЦУ на НАП за удовлетворяване на приети в производството по несъстоятелност публични вземания.

След извършеното разпределение на сумите и погасяване на част от вземанията, било констатирано, че оставали неудовлетворени публични задължения на дружеството в размер на 23 658,53 лв., описани в писма на НАП с изх. № 95-00-73/10#40/30.03.2022 г. и изх. № 95-00-73/10#42/03.05.2022 г. до съда по несъстоятелността. Същите представляват лихви, изчислени до окончателното

погасяване на главниците и възникнали след датите, до които са били начислени лихвите в молбите за предявяване на публичните вземания с молби изх. № 95-00-73/30.04.2010 г., изх. № 95-00-73/04.04.2012 г. и изх. № 95-00-73/10/29.03.2017 г. Публичните вземания за главници са включени в одобрени от съда списъци на приети вземания на кредиторите, обявени под № 2010052711131, № 20120426095834 и № 20170629141240 в ТРРЮЛНЦ по партидата на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД.

На 09.05.2023 г. синдика на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД, е подал до публичния изпълнител възражение за давност с вх. №1453-00-853/04.04.2023 г. В отговор, с Разпореждане изх. № С230022-137-0003910/02.05.2023 г., публичният изпълнител е отказал да признае за погасени по давност и да прекрати производството по принудително събиране, относно задълженията на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД за лихви по декларации, възникнали след датите, до които са били предявени публичните вземания. Това действие на органа по принудително изпълнение е било предмет на оспорване пред директора на ТД на НАП С., който от своя страна е постановил Решение № ПИ-192/23.05.2023 г., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 70-00-465/09.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Т. Н., в качеството му на синдик на „СИМЕ ПРОПЪРТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] /в несъстоятелност/ срещу Разпореждане № С230022-137-0003910/02.05.2023 г., издадено от Л. П. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., като неоснователна

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срок, срещу акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, след проведено административно обжалване – задължителна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, което обосновава извода за процесуалната ѝ допустимост.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Спорът по делото основно е правен и се свежда до отговор на няколко въпроса:

1. Намира ли в настоящия казус приложение разпоредбата на чл. 171, ал. 2 т. 2 от ДОПК в редакцията ѝ, която е в сила от 01.01.2021г.?
2. Дали по отношение на публичните вземания, предмет на изпълнителното дело и приети в производство по несъстоятелност, са приложими разпоредбите, уреждащи давностните срокове по ДОПК или тези в ТЗ, респ. в правомощията на ответника ли е да заличи изтеклите по давност вземания, предявени в производството по несъстоятелност и включени в одобрения от търговския съд вземания? И съответно при положителен отговор на този въпрос - изтекла ли е абсолютната давност по отношение на тези вземания?

На първия въпрос следва да се даде отрицателен отговор. Възраженията на жалбоподателя по същия са основателни. Цитираната разпоредба има материално-правен характер, не ѝ е придадено обратно действие, поради което и към възникнали преди влизането ѝ в сила факти, следва да се прилага предходната редакция.

Независимо от това, съдът намира жалбата за неоснователна. Съгласно чл. 209, ал. 1 от ДОПК принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт - изпълнително основание, за установяване на вземането, а съгласно чл. 163, ал. 1 и, ал. 2 от ДОПК, публичните вземания се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго, а частните държавни и

общински вземания се събират по общия ред. Компетентен орган по събиране на публичните вземания по смисъла на, ал. 3 на чл. 163 от ДОПК са публичните изпълнители при НАП, освен ако в закон е предвидено друго. Предявяването и събирането на публични вземания по друг ред и от друг орган има своето нормативно основание в разпоредбата на чл. 164 от ДОПК, с която са разписани особени случаи при несъстоятелност, а именно: публичните вземания могат да се събират и чрез участие в производство или чрез присъединяване към открито производство по несъстоятелност на длъжника. Именно такъв е и настоящия случай.

В тази връзка, следва да се посочи, че с предявяване на публичните вземания, публичния изпълнител е лишен от възможността да осъществява правомощията си по принудителното им събиране, аргумент за което е нормата на чл. 638, ал. 1 от ТЗ. Същата регламентира, че с откриване на производството по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността. И заключение в тази насока е единствено нормата на чл. 193, ал. 1 от ДОПК, която дава възможност на публичния изпълнител да реализира имущество, върху което са били наложени обезпечителни мерки. Това правомощие, обаче е ограничено във времето - до 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелност. След изтичането на този срок, съгласно чл. 193, ал. 4 от ДОПК ако това имущество на длъжника не бъде реализирано, то се предава от публичния изпълнител на синдика и се реализира в производството по несъстоятелността.

С оглед на изложеното, съдът намира, че редът за събирането на процесните вземания не е този в ДОПК, а този уреден в ТЗ, който е специален, като в тази връзка, приложими за давността, ще са именно разпоредбите съдържащи се в него.

Погасителната давност е вид юридически факт от категорията на юридическите събития и представлява период от време /срок/, с изтичането на който се погасява публичното субективно право на кредитора да иска съдебна защита или принудително изпълнение на притезателно или преобразуващо право. Давностният срок като период от време се определя с начален и краен момент. Давностният срок спира да тече и се прекъсва при настъпване на изчерпателно изброени в закона обстоятелства. В конкретния случай тези обстоятелства, са уредени в ТЗ, а не в ДОПК. Член 685а от ТЗ регламентира, че давността се прекъсва с предявяването на вземането и спира да тече, докато трае производството по несъстоятелност. Разпоредбата не предвижда изключение и доколкото регламентира конкретна хипотеза тя се явява специална, спрямо общите правила за давността на публичните вземания, уредена в ДОПК /чл. 171 и сл. /, тъй като както след приемане на в се посочи публичния изпълнител не разполага с правомощия да извършва действия по принудително събиране на вземането, прието в производството по несъстоятелност /арг. чл. 638, ал. 1 ТЗ/, които да обосноват спиране или прекъсване на давността.

Разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, въвеждаща абсолютната 10-годишна давност за публични вземания, представлява санкция за бездействието в този срок на органите по приходите и публичните изпълнители, на които е възложено обезпечаването и събирането на публичните вземания. В този смисъл, с оглед изложеното по-горе, не може да се обоснове извод, че в конкретния случай е налице подобно бездействие. Да се приеме противното, би означавало поради продължителния характер на производство по несъстоятелност или поради бездействието на органите по несъстоятелността, какъвто е и синдика, да бъде санкциониран публичния взыскател.

Ето защо, правилно в оспореното решение е прието, че би се нарушил и принципа на

равнопоставеност. Всички кредитори с приети в производството по несъстоятелността вземания ще се ползват без ограничение във времето от разпоредбата на чл. 685а от ТЗ, за да удовлетворят претенциите си, независимо от изтеклата давност, докато Държавата /приходната администрация/, ако се приеме тълкуването твърдяно от жалбоподателя, че чл. 171, ал. 2 от ДОПК е специална спрямо чл. 683а от ТЗ, би трябвало да губи тази възможност за удовлетворяване след изтичане на 10-годишен срок, който от своя страна често, предвид времетраенето на производството по несъстоятелност, се явява крайно недостатъчен. Категорично в нормите на Част IV от ТЗ не се предвижда подобна неравнопоставеност, а точно обратното, защитата от погасяване по давност на предявените и приети вземания е предоставена на всички кредитори.

С оглед на гореизложеното обосновано, в съответствие и при правилно приложение на закона с Разпореждане с изх. № С230022-137-0003910/02.05.2023 г., издадено от Л. П. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е отказано прекратяването поради изтекла давност събирането на вземания по изп. дело № 22150027051/2015 г., образувано срещу „СИМЕ ПРОПЪТИС“ ООД - в несъстоятелност. Съответно правилно и законосъобразно с оспореното решение жалбата на дружеството срещу цитираното разпореждане, е оставена без уважение.

За пълнота следва да се посочи, че погасителната давност, според съда, следва да се преценява към момента на одобряване изготвените от синдика списъци на приетите предявени вземания, с оглед императивния характер на разпоредбата на чл. 685а от ТЗ, като тази преценка е в правомощията на съда по несъстоятелността, пред който следва да се направят възраженията за изтекла погасителна давност. Аргумент за това е и обстоятелството, че в ТЗ е предвиден исков ред за защита на кредитора, респ. на длъжника при уважаване, респ. при отхвърляне на такова възражение.

Предвид горните съображения съдът приема, че жалбата на "Трема груп" ЕООД - в несъстоятелност, срещу Решение № 171/13.08.2021 г. на Директора на ТД на НАП - В., се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

По разноските по производството:

Предвид изхода на делото, основателно се явява своевременно направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съдът като съобрази характера на спора, разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, намира, че в полза на ТД на НАП-С., следва да се присъдят разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, АССГ, Трето отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СИМЕ ПРОПЪТИС“ ООД, ЕИК [ЕГН], депозирана чрез синдик Т. Н. Н., с адрес на синдика: [населено място], [улица] срещу Решение № ПИ-192/23.05.2023 г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 70-00-465/09.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Т. Н., в качеството му на синдик на „СИМЕ ПРОПЪТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] /в несъстоятелност/ срещу Разпореждане № С230022-137-0003910/02.05.2023 г., издадено от Л. П. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на

НАП С..

ОСЪЖДА „СИМЕ ПРОПЪТИС” ООД, ЕИК [ЕГН], в несъстоятелност, представлявано от синдика Т. Н. Н., да заплати на ТД на НАП - С., съдебно деловодни разноси - юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: